

กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อปี 2555

๗...ธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อแบบยืดหยุ่น (Flexible Inflation Targeting) มาตั้งแต่เดือน พ.ค. 2543 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับต่ำและเหมาะสมกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ

การดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อนับว่าประสบความสำเร็จหลังใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อโดย ธปท. สามารถดูแลเสถียรภาพด้านราคาได้ดีและรักษาอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจให้อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

(ตารางที่ 1) เปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อไทยในช่วงก่อนและหลังใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ

ค่าเฉลี่ย	ก่อนใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ (ไตรมาสที่ 1 ปี 2537-ไตรมาสที่ 1 ปี 2543)	หลังใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ (ไตรมาสที่ 2 ปี 2543-ไตรมาสที่ 2 ปี 2554)
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	3.0	4.4
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	4.95	2.61
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	4.70	1.10

ทั้งนี้ กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ใช้ในปัจจุบันคือ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยรายไตรมาสระหว่างร้อยละ 0.5-3 ต่อปี ซึ่งใช้มาตั้งแต่เดือน ก.ย. 2551 และเป็นการปรับช่วงเป้าหมายให้แคบลงจากก่อนหน้านี้ที่อยู่ระหว่างร้อยละ 0-3.5 ต่อปี

การดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อนับว่าประสบความสำเร็จหลังใช้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ โดย ธปท. สามารถดูแลเสถียรภาพด้านราคาได้ดี และรักษาอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจให้อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ (ดูตารางเปรียบเทียบ)

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 ระบุให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ทาหรือและทาความตกลงกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อกำหนด

เป้าหมายเงินเฟ้อสำหรับปีถัดไปก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติภายในเดือน ธ.ค.ของทุกปี

ในปีนั้ กนง.จึงได้มีการพิจารณากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่เหมาะสมสำหรับปี 2555 เพื่อใช้ในการทาหรือร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และเห็นควรเสนอปรับเป้าหมายเงินเฟ้อจากเดิมเป็นอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยรายปีที่ร้อยละ 3 โดยสามารถเบี่ยงเบนไปจากค่ากลางนี้ได้ไม่เกินร้อยละ 1.5 ตามเหตุผลดังนี้

1.จากการที่ระยะหลังอัตราการขยายตัวของราคาในหมวดพลังงานและอาหารสดแตกต่างจากอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมาก การใช้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเป็นดัชนีเป้าหมายแทนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะช่วยสะท้อนค่าครองชีพของประชาชนได้ดีขึ้น และเนื่องจากเป็นดัชนี

ที่ครัวเรือนและธุรกิจใช้อย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน จึงเอื้อต่อการสื่อสาร ง่ายต่อความเข้าใจ และสามารถยืดหยุ่นการคาดการณ์เงินเพื่อได้ดีกว่า

2.การกำหนดระยะเวลาของเป้าหมายให้ ยาวขึ้นจากรายไตรมาสเป็นรายปี นอกจากจะ สื่อถึงการมองไปข้างหน้ามากขึ้น ยังช่วยเพิ่ม ความยืดหยุ่นของนโยบายการเงินในการรองรับ ปัจจัยที่ไม่คาดฝัน (Shock) ต่างๆ ง่ายต่อการ สื่อสาร และสอดคล้องกับระยะเวลาที่ใช้ใน การส่งผ่านนโยบายการเงินที่ 4-8 ไตรมาส รวมถึงการทบทวนเป้าหมายเงินเฟ้อที่ทำ เป็นประจำทุกปีด้วย

3.การกำหนดค่ากลางที่ชัดเจน จะเหมาะสม กว่าในการยืดหยุ่นการคาดการณ์เงินเฟ้อ เมื่อเทียบกับการกำหนดเป็นช่วงเป้าหมาย ที่มีเฉพาะขอบบนและขอบล่าง และการ อนุญาตให้อัตราเงินเฟ้อสามารถเบี่ยงเบนไป จากค่ากลาง เป็นการรักษาความยืดหยุ่นของ การดำเนินนโยบายการเงิน โดยค่ากลางและค่า ความเบี่ยงเบนที่กำหนดนี้ได้

พิจารณาให้มีความสอดคล้องกับประเทศ คู่ค้าคู่แข่ง เพื่อป้องกันการสูญเสียความ สามารถในการแข่งขัน และมีความเหมาะสมกับพื้นฐานเศรษฐกิจไทยในระยะปานกลาง ถึงระยะยาว ○